

مجله سنجش و ايمني پرتو، جلد ٧، شمارهٔ ١، زمستان ١٣٩٧

بررسی آسیبهای مستقیم نوترونهای با انرژی ۰/۱ تا ۲ مگاالکترونولت، بر ساختار اتمی مولکول DNA با ابزار Geant4

اعظم ذبيحي"، قاسم فروزاني'، فريد سمسارها"، امير مصلحي ْ و پيمان رضاييان ْ

^اگروه فیزیک، دانشکده علوم پایه، دانشگاه بوعلی سینا، همدان، ایران. ^۲گروه فیزیک، دانشگاه پیامنور، تهران، ایران. ^۲مرکز تحقیقات بیوشیمی و بیوفیزیک، دانشگاه تهران، تهران، ایران. ^۱پژوهشکده کاربرد پرتوها، پژوهشگاه علوم و فنون هستهای، سازمان انرژی اتمی، تهران، ایران. *همدان، دانشگاه بوعلی سینا، دانشکده علوم پایه، گروه فیزیک، کدپستی: ۳۸۶۹۵–۲۵۱۷۸ پست الکترونیکی: zabihi.az@gmail.com

چکیدہ

مطالعهی حاضر به بیان روشی برای تخمین اثربخشی بیولوژیکی نسبی، RBE، نوترونهای سریع با استفاده از شبیهسازی مونت کارلو میپردازد. این رهیافت بر اساس ترکیب یک مدل با دقت اتمی از هندسه مولکول DNA و شبیهسازی به روش مونت کارلو برای ردیابی ذرات است. موقعیت دقیق مکانی اتمهای مولکول DNA از بانک داده پروتئینی استخراج شده است. ابزار Geant4 برای ردیابی ذرات ثانویه تولید شده توسط نوترونهای سریع در برهمکنش شان با آب مایع استفاده گردید. به دلیل استفاده از طیف انرژی ذرات ثانویه به جای تابش مستقیم نوترون، زمان محاسبات به طور محسوسی کاهش یافت. شکست رشتهای دوگانه به عنوان مؤثر ترین نوع آسیب، برای تخمین RBE نوترونها، استفاده شد. پرتوهای گامای کبالت ۲۰ به عنوان تابش مرجع برای محاسبه RBE در نظر گرفته شدند. مدل در توصیف رفتار RBE و محل RBE بر اساس توزیع انرژی نوترونها موفق بوده است.

كليدواژ گان: مونت كارلو، نوترون، PDB ،Geant4-DNA ،RBE.

۱. مقدمه

است که نوترونهای سریع با LET بالا در مراکز درمانی جهان برای درمان تومورهایی که نسبت به پرتودرمانی های معمولی پاسخ مناسب را نمی دهند مورد استفاده قرار می گیرد [۱-۳]. یکی از روش های پرتو درمانی در مراکز مختلف درمان استفاده از منابع تابش با 'LET بالا است. نوترون های سریع، پروتون و کربن از جمله این تابش ها هستند. بیش از ٤٠ سال

¹ linear energy transfer

از سوی دیگر مطالعه اثرات زیستی ناشی از نوترون های سریع بعد از بمباران های صورت گرفته در هیروشیما و ناگازاکی مورد توجه قرار گرفته شد [٤-٦]. همچنین اثرات تابش نوترون روی کارکنان نیروگاههای هستهای، خدمه پرواز در هواپیمایی و فضانوردان در سفرهای طولانی فضایی بسیار مهم بوده است [٧-٩].

'RBE نوترونها بهعنوان تابشی با LET بالا، بیش تر از پر توهای با LET پایین است. مطالعه RBE نوترونها با سطح انرژیهای متفاوت برای ارزیابی خطرات ناشی از آن و تهیه پروتکل مناسب درمانی مهم است [٤]. بنابراین بررسی آثار نوترونهای تک انرژی به عنوان یک موضوع برجسته در مطالعات مکانیسمهای اثرگذار در ایجاد و درمان سرطان مورد توجه بوده است [۱۰, ۱۱].

مطالعه یحاضر به بررسی اثرات زیستی نوترونهای سریع در محدوده یا انرژی های ۲،۰، ۲، ۳۳، ۵٬۰، ۱ و ۲ مگاالکترونولت به روش شبیه سازی پرداخته است. محدوده ی نوترون های تک انرژی انتخاب شده در این پژوهش، در مطالعات ذکر شده مورد توجه بوده است. ابزار مورد استفاده برای شبیه سازی رد ذرات، نسخه ۲۰/۱ ابزار Beant4 است ارای شبیه سازی رد ذرات، نسخه ۲۰/۱ ابزار Geant4 است پایین، استفاده شده است [۳۱, ۱۶]. این بسته دارای کتابخانه سطح مقطع برخورد انواع پرتوها با آب، ماده غالب در ساختارهای زیستی است [۱۲]. هدف زیستی مورد بررسی، مولکول های DNA هستند که ساختار اتمی واقعی آن ها از آسیب های شکست رشته ای دوگانه TBB برای همه ی آسیب های شکست رشته ای دوگانه TBB برای همه ی

کبالت ۲۰ بهعنوان RBE گزارش خواهد شد. در نهایت نتایج این روش با دیگر مطالعات شبیهسازی و تجربی مقایسه میشود.

در مطالعات پیشین اشاره شده است که مهمترین هدف زیستی در معرض آسیب پرتو، مولکولهای DNA هستند. آسیبهای ³SSB رویداد چندان خطرناکی نخواهند بود و قابل ترمیم هستند. اما شکست دو رشتهای در DNA برای سلول عواقب جدی را به دنبال خواهد داشت. بنابراین آسیب DSB اثرگذارترین آسیبها است. آثار این آسیب، میتواند باعث مرگ سلول، جهش ژنتیکی و سرطان شود [۱۵–۱۹]. در پژوهش های گذشتهی مرتبط با تابش نوترون، گزارشی از جزئیات این آسیبها یعنی SSB و BSB با دقت اتمی آورده نشده و این گزارش برای اولین بار این کمیتها را گزارش

Geant4- نکتهای که باید توجه شود این است که در بسته Geant4- ذرات بتا و یونهای سبک و پرتو فوتون تا انرژیهایی در حد الکترون ولت ردیابی می شوند [۲۰, ۲۱] اما امکان در حد الکترون ولت ردیابی می شوند [۲۰, ۲۱] اما امکان ردیابی یونهای سنگین با انرژی کمتر از ۷/۰ MeV/۰ تا کنون وجود نداشته است. به این دلیل و به علت بالا بردن سرعت اجرای شبیه سازی، به جای تابیدن نوترونها به صورت مستقیم، طیف انرژی ذرات ثانویه ی حاصل از برهمکنش آنها با آب به کمک کتابخانه PDF⁶ و محاسبات تئوری به دست می آید و به عنوان تابش جایگزین نوترونها در نظر گرفته خواهد شد. پژوهش های مختلفی گزارش شده است. به عنوان مثال تابش طیف الکترونهای ثانویه به جای تابش گامای ناشی از کبالت مایف الکترونهای ثانویه به جای تابش گامای ناشی از کبالت

⁴ Single Strand Break

⁵ Evaluated Nuclear Data File

⁶ Hsiao

⁷ Stewart

¹ Relative biological effectiveness

² Protein Data Bank

³ Double Strand Break

٣

۲. روش و مواد

۱.۲. هندسه هدف زیستی

DNA ماده ژنتیکی سلول زیستی، هدف نهایی و بحرانی برای تعیین آسیب وارد به هسته و سلول است [۲۳]. بنابراین اولین قدم برای شبیهسازی، انتخاب مدلی هر چه شبیهتر به مولکول واقعی DNA خواهد بود. مدلهای مختلفی برای شبیهسازی مولکول ADA خواهد بود. مدلهای مختلفی برای شبیهسازی مولکول مامل در مطالعات پیشین به کار برده شده است: حجم سادهای مانند استوانه، ساختار هندسی متشکل از اجزای مولکول شامل قند، باز و فسفات و در نهایت مدل اتمی اجزای مولکول شامل قند، باز و فسفات و در نهایت مدل اتمی اجزای مولکول شامل قند، باز و فسفات و در نهایت مدل اتمی اجزای مولکول شامل قند، باز و فسفات و در نهایت مدل اتمی مولکول امی B-DNA از کتابخانه BDP فراخوانی شد (شکل ۱). موجودات زنده است [۲۵]. با انتخاب مدل اتمی از BDR محل دقیق تمام اتمهای سازنده مولکول ADA در گروه قند و محل دقیق تمام اتمهای سازنده مولکول ADA در گروه قند و باز و فسفات در دسترس است. همچنین ابعاد واقعی اتمها در شبیهسازی در نظر گرفته شد.

شکل (۱): یک قطعه از مولکول B-DNA به نام I-BNA، از PDB در محیط شبیهسازی فراخوانی شده است. این قطعه به صورت تصادفی در هسته سلول توزیع شده هست.

هندسه شـبیهسازی شـده، هسـته سـلول بـه شـعاع ۲/۹۳ میکرومتر است. با تکرار و توزیع قطعه انتخاب شـده از PDB هسته سلول شامل تعداد ^۹ ۱۰ × ۲ جفت باز^۱(bp) می شود.

۲.۲. کد مونت کارلوی شبیهسازی

Geant4 ابزاری رایگان و متن باز است که بر اساس زبان برنامهنویسی ++C و مفهوم شی گرایی توسط سرن^۲ برای فیزیک انرژیهای بالا معرفی شده است [۱۲]. در این پژوهش به طور خاص از بسته Geant4-DNA استفاده شده است به طور خاص از بسته JCant4-DNA استفاده شده است آب "G4_WATER" مادهی جایگزین بافت انجام دهد. برهمکنشهای فیزیکی در کلاس G4EmDNAPhysics جزئیات رد ذره تابشی در هسته سلول و در ابعاد ساختار DNA را برای ردیابی آثار ذرات تابشی ارائه می کند.

۳.۲. شرایط تابش نوترونهای سریع

نوترون به علت نداشتن بار تنها از طریق واکنشهای هستهای قادر خواهد بود با هسته ماده هدف برهمکنش کند و متحمل افت انرژی شود. در محدودهی انرژی انتخاب شده، برهمکنش نوترونها با مولکول آب یعنی با هر دو اتم هیدروژن و اکسیژن به صورت کشسان است. این موضوع در شکل ۲ با کمک کتابخانه ENDF نمایش داده شده است.

شکل (۲): سطح مقطع کل برای هر دو اتم هیدروژن و اکسیژن دقیقاً منطبق بر سطح مقطع کشسان آنها است.

¹ Base pair

² Cern

همان طور که در شکل ۲ مشخص است در تمام انرژی مورد بحث سطح مقطع کل برای هر دو اتم برابر با سطح مقطع کشسان آنها است. در برهمکنش کشسان نوترون با اتم هیدروژن و اکسیژن، بقای انرژی و اندازه حرکت برقرار است. این ذرات ثانویه تولید شده هستند که از طریق یونیزاسیون و برانگیختگی انرژی را به ماده منتقل میکنند.

کتابخانه ENDF شامل سطح مقطع کشسان دیفرانسیلی برحسب زاویه نوترون پراکنده شده است. با شروع از زاویه پراکندگی نوترون و استفاده از قوانین بقا، زاویه پراکندگی هسته پراکنده شده (با فرض حالت اولیه آزاد و ساکن) به دست خواهد آمد. با استفاده از قانون مشتق زنجیرهای سطح مقطع دیفرانسیلی هسته پس زده شده و نوترون از طریق رابطه ۱ به هم مرتبط می شوند.

$$\frac{d\sigma}{d\Omega(\theta)} = \frac{d\sigma}{d\Omega(\phi)} \times \frac{d\Omega(\phi)}{d\Omega(\theta)} \tag{1}$$

در اینجا θ و ϕ به ترتیب زاویه پراکندگی هستهی هـدف و نوترون هستند. سپس با استفاده از جدول ۵ مرجع ۲۷، توزیع زاویهای انرژی هسته پراکنده شده، استخراج شد.

توزیع زاویه ای انرژی برای هر دو ذره پروتون و اکسیژن در کلاس تابش ابزار شبیه سازی بر حسب سهم هر یک از اتمها به عنوان طیف ذره تابشی وارد و به صورت تصادفی در محیط هسته سلول تابیده شد. همان طور که ذکر گردید شعاع هسته سلول ۲/۹۳ میکرومتر است. اگر نوترون ها به صورت مستقیم به هدف تابیده می شدند، با توجه به مسیر آزاد میانگین آنها، حداقل نیاز به ابعاد یک سانتی متری برای محیط تابش به وجود می آمد که پیمایش این مسیر و ردیابی ذرات، زمان شبیه سازی را بسیار بالا می برد.

سطح مقطع کل از دو برابر سهم سطح مقطع کل هیدروژن به اضافه یک سهم از سطح مقطع کل اکسیژن بهدست می آیـد.

بنابراین سهم هر ذره از تقسیم نسبت سطح مقطع آن به سطح مقطع کل به دست خواهد آمد. در جدول ۱ سهم هر یک از اتمها در فرایند تابش جایگزین نوترون، بهصورت درصدی نسبت به سطح مقطع کل بیان شده است. در تمام انرژیهای مورد نظر در این پژوهش، سطح مقطع هیدروژن بیش از دو برابر سطح مقطع اکسیژن بهدست آمده است. بهعبارتی دیگر، پروتونهای تولیدی اثر زیستی بیشتری نسبت به اکسیژن خواهند داشت. البته نوترون با انرژی یک مگالکترونولت از این قاعده مستثنی است.

٤.۲. آثار مستقیم SSB و DSB

در این شبیهسازی تنها آسیبهای مستقیم و به عبارت دیگر آسیبهای ناشی از فرآیندهای فیزیکی مورد بررسی قرار گرفته است. اگر انرژی منتقل شده در هر یک از اتمهای گروه قند و فسفات مولکول DNA بیشتر از عدد ۱۰/۷۹ الکترونولت باشد یک SSB در نظر گرفته می شود. عدد ۱۰/۷۹ الکترون-ولت اولین سطح انرژی یونیزاسیون مولکول آب در ابزار Geant4

اگر فاصله دو SSB شمرده شده، کمتر از ۱۰ جفت باز و در دو رشته مقابل هم باشند یک DSB شمرده می شود. در مطالعات اثرات تابش بر هدف زیستی DNA، آسیب DSB اثرگذارترین و مؤثرترین آسیبی است که می تواند منجر به مرگ سلول شود [۲۸].

بهره این کمیات مطابق با رابطه ۲ با تقسیم تعداد آسیبها بر دز وارد شده به مولکولهای DNA درون هسته سلول، تقسیم بر تعداد pdهای هسته سلول به دست می آید. اگر دز بر حسب گری باشد، یکای بهره ¹⁻(GyGbp) خواهد شد.

$$Y_{SSB(DSB)} = \frac{\# SSB(DSB)}{dose \times 6 \times 10^9}$$
(7)

0.۲. محاسبه RBE

برای محاسبه RBE، طیف الکترون های ثانویه ناشی از پرتوهای گامای کبالت ۲۰ به عنوان تابش مرجع در نظر گرفته شد. این داده ها از سمسارها و همکاران [۱۷] و تاجیک و همکاران [۲۹] گرفته شده است که آنها نیز از داده های شیااو و استوارت [۲۲] در کار مطالعات خود استفاده کرده اند.

طیف ذرات الکترون ثانویه ناشی از جایگزین تابش گامای کبالت ۲۰، به همان ساختار هندسی هدف زیستی و با همان شرایط تابش برای ذرات ثانویه نوترون تابیده شدند. سپس آسیبهای DSB آن شمرده و با استفاده از رابطه ۳، RBE در این پژوهش گزارش میگردد.

$$RBE_{DSB} = \frac{Y_{DSB(neutron)}}{Y_{DSB(^{60}Co)}} \tag{(*)}$$

و Y_{DSB(neutron} و Y_{DSB(60Co)} بهترتیب بهره مرتبط به آسیب DSB ناشی از نوترونها و گامای کبالت ٦٠ است. البته در این پژوهش در هر دو تابش، ذرات ثانویه آنها جایگزین شده پژوهش در همچنین بعد از محاسبه RBE مقدار نرمال شده آن گزارش می گردد.

۳. بحث و نتايج

ت ابش مرجع برای محاسبه RBE در این مطالعه، الکترونهای ثانویه کبالت ۲۰ بود. بهره DSB برابر با ^{۱-}(GyGbp) ۲/۸۰ بهدست آمد. این عدد با مقدار گزارش شده ^{۱-}(GyGbp) ۳/۳ توسط برنال و همکاران [۳۰] هم خوانی مناسبی دارد. علت تفاوت و بالاتر بودن بهره در این مطالعه، کمتر بودن انرژی آستانه شمارش SSBها است. انرژی آستانه در این مطالعه برنال ۱۰/۷۹ الکترونولت و در مطالعه برنال ۰۰

الکترونولت بوده است. همچنین استفاده از مدل واقعی اتمی مولکولهای DNA در مقابل مدل هندسی برنال و نیز استفاده از دو کد متفاوت میتواند دلایل دیگر تفاوت مقادیر گزارش شده باشد.

جدول (۱): نسبت سطح مقطع اتم هیدروژن و اکسیژن در واکنش نوترون با آنها، به سطح مقطع کل واکنش.

سطح مقطع اکسیژن (درصد)	سطح مقطعH (درصد)	انرژی (MeV)
17/01	AV/E9	•/1•
۱٦/٣٤	۸٣/٦٦	•/٢•
21/75	٧٨/٣٦	• /٣٦
۲۷/۰۱	V7/99	•/0•
21/78	٧٨/٣٦	•/\/ •
٤٨/٩٦	01/•2	۱/۰۰
Y 1/7W	$\nabla A/\Im T$	۲/۰۰

در جدول ۲، بهره آسیبهای SSB و DSB و DSB برای انرژی های مختلف نوترون گزارش شده است. جزئیات آسیبهای مستقیم یا همان آسیبهای فیزیکی، در برهمکنش نوترون با مولکول های DNA در هیچ مطالعه ی شبیهسازی قبلیای گزارش نشده است. البته در مطالعات بایوکو^۲ و همکاران [۳۱] و استوارت و همکاران [۳۱] برای گزارش RBE، از بهره DSB خوشهای استفاده شده است اما جزئیاتی آورده نشده است.

آسیبهای DSB وارد شده به مولکول DNA است که باعث به وجود آمدن آسیبهای بعدی در ژن، سلول و عواقب بعدی آنها خواهد بود. درنتیجه این نوع دسترسی به اطلاعات آسیب در سطح اتمی و مولکول DNA، نتایج مشابه تری به واقعیت و کارهای تجربی باید داشته باشد.

² Baiocco

¹ Bernal

همچنین شکل ۲ نشان میدهد که سطح مقطع هیدروژن با افزایش انرژی نوترون کاهش مییابد. لیکن سطح مقطع اکسیژن دارای قلههایی هست که محل قلههای بعدی به ترتیب در انرژی ۱، ۱/۲۰، ۱/۲۵، ۱/۲۹، ۱/۸۳ و ۱/۹ مگاالکترونولت است. در نتیجه انتخاب انرژی نوترون برای محاسبه RBE بسیار اثرگذار خواهد بود. همچنین نقش اتم اکسیژن در محل قلهها مهمتر می شود.

شکل ۳، مقادیر RBE نسبی را بر حسب انرژی نوترون فرودی در این مطالعه و پژوهشهای تجربی و شبیهسازی دیگر نمایش میدهد.

شکل (۳): نمایش مقادیر RBE نسبی، بر حسب تابع انرژی مرتبط به مطالعه حاضر و دیگر پژوهشها نمایش داده شده است.

در تمام پژوهش هایی که برای مقایسه استفاده شده، ابزارهای شبیه سازی متف اوت، روش های تجربی مختلف، همچنین هدف های نهایی زیستی گوناگونی برای تعیین آسیب ها ارائه شده است. با وجود تفاوت های بسیار اجرایی در گزارش ها، بیشینه مقدار RBE مستقل از روش محاسبه و هدف نهایی زیستی و حتی تابش مرجع، تقریباً در محدودهی انرژی یکسانی نمایان شده است. محل بیشنیه RBE در تمام مطالعات بررسی شده، مربوط به نوترون های با انرژی (۸۰ تا با افزایش انرژی، مقادیر بهره SSB روند افزایشی دارد. البته در اینجا نیز مشابه سهم سطح مقطعها، انرژی یک مگاالکترونولت استثنا است. در این انرژی میتوان بیان کرد که سهم ذرات پروتون و اکسیژن تقریباً یکسان است. اما در مورد بهره DSB این روند ابتدا افزایشی است و سپس کاهشی میشود. به عبارت دیگر بهره DSB بیشینهای در بازههای انرژی مورد نظر دارد و میتوان انتظار بیشینه RBE را در این انرژی داشت.

جدول (۲): مقایسه بهره SSB و DSB در هر انرژی نوترون فرودی. (انحراف معیار در تمام موارد کمتر از ۰/۰۱ است.)

Y _{DSB} (GyGbp) ⁻¹	Y _{SSB} (GyGbp) ⁻¹	انرژی (MeV)
0/•0	7./7/	•/ \ •
٦/٤٤	77/32	•/٢•
0/17	٦٦/٩٣	• /٣٦
٤/٣٩	74/71	•/0•
٤/٣٥	٧٢/١٣	• /V •
٤/٩٦	٦٨/٥٩	۱/۰۰
٣/٤٢	VT/ £ 1	۲/۰۰

همان طور که شکل ۲ نشان می دهد، به دلیل رزونانس های سطح مقطع اکسیژن در واکنش با نوترون، تغییرات بسیار کم در انرژی منجر به تفاوت زیاد در این نسبت ها می شود. اولین و بررگترین قله سطح مقطع اکسیژن در انرژی ۳۶/۰ مگاالکترونولت است و بیش از دو برابر سطح مقطع هیدوژن است. بنابراین باید محل بیشینه محل RBE در محدودهی ایس انرژی گزارش شود. نتایج مقالات پیشین و این گزارش با ایس پیش بینی هم خوانی دارد. البته باید به این نکته توجه داشت که سطح مقطع اکسیژن به دست می آید. به عبارت دیگر در تمام انرژی ها اثر پروتون ها دو برابر اثر اکسیژن بوده است.

انرژی ۲/۰ مگاالکترونولت برای بیشینه RBE بهدست آمده است که در این بازه قرار دارد.

رفت ار RBEهای گزارش شده در این مطالعه و دیگر مقالات، قبل از انرژی یک مگاالکترون ولت بسیار مشابه تر به یک دیگر است. بعد از این انرژی تف اوت های زیادی در گزارشات دیده می شود. علت این امر را می توان به وجود چندین قله در سطح مقطع اکسیژن بعد از انرژی یک مگاالکترون ولت نسبت داد زیرا اثر اکسیژن در این انرژی ها بیش تر است.

جدول ۳ خلاصهای از روش ها و مقادیر بیشنیه RBE را نمایش میدهد. با وجود تفاوت در روش و نقطه نهایی زیستی مطالعات مختلف، رفتار کلی تـابع RBE تقریباً مشـابه دیگـر گزارش ها است و همگی با افزایش انرژی ابتدا به بیشینهای می رسند و در ادامه با افزایش انرژی، مقادیر RBE روند کاهشی دارد. هر چند در هر دو قسمت آهنگ یکسانی ندارنـد تفاوت آهنگ تغییرات را می توان به انتخاب انرژی های مختلف نوترون در محدودهی رزونانس های اتم اکسیژن در پژوهشهای مختلف نسبت داد. نتایج حاصل از آسیب DSB و گزارش RBE در این پژوهش با دقت اتمی به دست آمده است، بنابراین میتوانند نتایج دقیقتری نسبت به گزارشاتی باشند که این دقت را به کار نبردهاند. با توجه به اینکه مهمترین هدف زیستی برای گزارش آسیب، مولکولهای DNA هستند و همچنین آسیب DSB باعـث ایجـاد عواقـب جبـران ناپـذیر بعدی خواهد شد، به نظر میرسد نتایج این مقاله و به خصوص جدول ۲ که دقت اتمی در مولکول DNA دارد، مي تواند به عنوان مرجع مناسبي براي مقالات بعدي باشند. اين نوع گزارش آسیب، یعنی دقت در ابعاد اتمی در هدف زیستی برای دیگر تابش ها مانند پروتون، الکترون و فوتون در مقالات مختلف آوره شده است [19, ۳۲].

جدول(۳): موقعیت مکان بیشینه RBE به صورت تابعی از انرژی نوترون فرودی حاصل از پژوهش حاضر با دیگر مقالات مقایسه شده است. همچنین تابش مرجع و روش مطالعه نیز نمایش داده شده است.

تابش مرجع	انرژی مرتبط	نقطه نهایی	روش	مطالعه
	با RBE _{max}	–پارامتر		
X-111 kV	•/00	بهره DSB	شيبهبراذي	اره [۳۱]
rays		خوشەاي	سبيدساري	بايو عو ١٠٠١
60.0	• /) •	بهره DSB	شبيەسازى	استوارت [١٦]
Co γ-rays	ο γ-rays	خوشەاي		
X-TT· kV	٠/٣٩	ناهنجاري	-	[****] - - ≛
rays		کروموزم-α	ىجربى	اسميت [١١]
60.0	⁶⁰ Coγ-rays •/٣٧	ناهنجاري	تجربى	تاناکا [٤]
Co γ-rays		کروموزم-α		
X-Y0. kVp	•/٣٥	ناهنجاري	-	D** ( ]
rays		کروموزم-α	تجربى	ميلر [21]
¹³⁷ Cs γ-rays		ناهنجاري	تجربى	پاندیتا [۳۵]
	•/21	کروموزم-α		
الكترونهاي	•/٢•	DCD		· 1
ثانويه ⁶⁰ Co		بهره ۵۵	شبيەسازى	مطالعه حاصر

٤. نتيجهگيرى

در این پژوهش با کمک ابزار شبیه سازی Geant4 و بسته مرتبط با انرژی های پایین آن Geant4-DNA، به بررسی آشار تابش نوترون های تک انرژی در بازه ۰/۱ تا ۲ مگاالکترون ولت پرداخته شده است. به علت وجود نداشتن کتابخانه لازم برای ردیابی یون های سنگین با انرژی کمتر از MeV/u ٥/۱، به جای تابش مستقیم نوترون طیف انرژی ذرات ثانویه آن تابیده شد. این جایگزینی توسط کتابخانه ENDF و محاسبات تئوری تعیین شد. با اعمال این روش ذرات تولیدی در هسته سلول موثرتر عمل میکنند زیرا محل تابش این ذرات ثانویه دقیقاً در ابعاد هسته سلول در نظر گرفته می شود. همچنین سرعت انجام شبیه سازی بسیار بیشتر از تابش مستقیم نوترون می گردد. زیرا

اساس مسیر آزاد متوسط آن دارد. در حالی که با تابیدن ذرات ثانویه، هندسه هدف در ابعاد واقعی و میکرومتری هسته سلول در نظر گرفته شد و ذرات تابشی درون هسته سلول تابیده شدند.

مطالعات پیشین بیان کردهاند که نقطه نهایی آثار زیستی پرتوها مولکولهای DNA هستند. از سوی دیگر آسیب DSB اثر گذارترین آسیب DNA است که می تواند منجر به مرگ سلول شود. بنابراین انتخاب هندسهای هر چه شبیهتر به ساختار DNA کمک خواهد کرد که محاسبات و شبیه سازی رد پرتوها به نتایج واقعی شبیهتر گردد. در ایـن مطالعـه بـا استفاده از مدل اتمی برگرفته از کتابخانه PDB، مدلی واقعی از ساختار B-DNA انتخاب و در شبیهسازی وارد شد. به عبارتی دیگر جایگاه تکتک اتمهای قند، باز و فسفات در مولکول مشخص شد و ابعاد واقعی اتمها نیـز در نظـر گرفتـه شـد. در نهایت RBE نوترون ها نسبت به تابش مرجع کبالت ۲۰ با استفاده از بهره DSB بهدست آمد. در بررسی آثار نوترونها در این محدوه انرژی تا کنون گزارشی با جزئیات آسیب درمقیاس اتمی مولکول DNA گزارش نشده بود. این اطلاعات برای اولین بار در این مطالعه و در جدول ۲ آورده شده است. آسیبهای DSB منشأ اصلی آسیبهای بعدی وارد شده به سلول مانند جهش ژنتیکی خواهـد بـود. بهـره SSB در تمـام انرژیها افزایش می یابد. البته یک استثنا مشابه سطح مقطعهای

ذرات محیط هدف دارد که همان انرژی یک مگاالکترونولت است. رفتار بهره DSB با بررسی RBE ارائه شد.

از مطالعاتی که رفتار RBE نوترون را چه بهصورت تجربی و چه بهصورت شبیهسازی گزارش کرده بودند برای نشان دادن درستی، قدرت و توانایی شبیهسازی حاضر استفاده شد. لازم به ذکر است که روش های مختلف گزارش RBE، نیز نقاط نهایی زیستی متفاوت و وجود رزونانس های اتم اکسیژن در واکنش با نوترون، کار مقایسه برای بررسی نتایج این پژوهش را به ظاهر سخت مینماید. اما بررسی ها، طبق جدول ۳ و شکل ۲ نشان می دهند که بیشینه به دست آمده برای BBE در انرژی نشان می دهند که بیشینه به دست آمده برای مشاه ده می شود ک ۲/۰ مگاالکترونولت در محدوده گزارش شده در کارهای تجربی و شبیهسازی است. همچنین مشاهده می شود که محدودهی مکان بیشینه BBE تقریباً مستقل از هدف نهایی ریستی و تابش مرجع باقی مانده است. همچنین رفتار کلی ABE بر اساس تغییرات انرژی نیز مشابهت خوبی با دیگر مقالات دارد.

٥. تشکر و قدرانی

ذبیحی بر خود لازم میداند از دکتر برنال در دانشگاه یونیکمپ برزیل برای راهنماییهای ارزشمند و همراهیهای همیشگیشان و همچنین در اختیار قرار دادن کامپیوتر محاسباتیشان برای اجرای شبیهسازیها تشکر و قدرانی نماید.

٦. مراجع

- [1] M. Bauchinger, L. Koester, E. Schmid, J. Dresp and S. Streng. Chromosome aberrations in human lymphocytes induced by fission neutrons, International Journal of Radiation Biology and Related Studies in Physics, Chemistry and Medicine 45(5) (1984) 449–457.
- [2] R.S. Stone. Neutron therapy and specific ionization, AJR 59 (1948) 771–785.
- [3] M. Catterall. The treatment of advanced cancer by fast neutrons from the Medical Research Council's cyclotron at Hammersmith Hospital, London, European Journal of Cancer 10(6) (1974) 343–347.
- [4] K. Tanaka, N. Gajendiran, S. Endo, K. Komatsu, M. Hoshi and N. Kamada. Neutron energy-dependent initial DNA damage and chromosomal exchange, Journal of Radiation Research 40(SUPPL) (1999) S36–S44.
- [5] R.L. Dobson, T. Straume, A.V. Carrano, J.L. Minkler, L.L. Deaven, L.G. Littlefield and A.A. Awa. Biological Effectiveness of Neutrons from Hiroshima Bomb Replica: Results of a Collaborative Cytogenetic Study, Radiation Research 128(2) (1991) 143–149.
- [6] T. Straume, J.C. McDonald, R.A. Pederson, D.J. Brenner and R.L. Dobson. Hiroshima-Like Neutrons from A-Bomb Replica: Physical Basis for Their Use in Biological Experiments, Radiation Research 128(2) (1991) 133–142.
- [7] L. Gray and J. Read. Treatment of cancer by fast neutrons, Nature 152(3845) (1943) 53.
- [8] L.H. Gray, A.D. Conger, M. Ebert, S. Hornsey and O. Scott. The concentration of oxygen dissolved in tissues at the time of irradiation as a factor in radiotherapy, The British Journal of Radiology 26(312) (1953) 638–648.
- [9] R.C. Miller, S.A. Marino, S.G. Martln, K. Komatsu, C.R. Geard, D.J. Brenner and E.J. Hall. Neutronenergy-dependent cell survival and oncogenic transformation, Journal of Radiation Research 40(Suppl) (1999) S53–S59.
- [10] M. Spotheim-Maurizot, M. Charlier and R. Sabattier. DNA radiolysis by fast neutrons, International Rournal of Radiation Biology 57(2) (1990) 301–313.
- [11] E. Schmid, D. Regulla, S. Guldbakke, D. Schlegel and M. Roos. Relative biological effectiveness of 144 keV neutrons in producing dicentric chromosomes in human lymphocytes compared with ⁶⁰Co gamma rays under head-to-head conditions, Radiation Research 157(4) (2002) 453–460.

- [12] S. Agostinelli, J. Allison, K.a. Amako, J. Apostolakis, H. Araujo, P. Arce, M. Asai, D. Axen, S. Banerjee and G. Barrand. GEANT4—a simulation toolkit, Nuclear instruments and methods in physics research section A: Accelerators, Spectrometers, Detectors and Associated Equipment 506(3) (2003) 250–303.
- [13] M. Bernal, M. Bordage, J. Brown, M. Davídková, E. Delage, Z. El Bitar, S. Enger, Z. Francis, S. Guatelli and V. Ivanchenko. Track structure modeling in liquid water: A review of the Geant4-DNA very low energy extension of the Geant4 Monte Carlo simulation toolkit, Physica Medica 31(8) (2015) 861–874.
- [14] S. Incerti, A. Ivanchenko, M. Karamitros, A. Mantero, P. Moretto, H. Tran, B. Mascialino, C. Champion, V. Ivanchenko and M. Bernal. Comparison of GEANT4 very low energy cross section models with experimental data in water, Medical Physics 37(9) (2010) 4692–4708.
- [15] R.D. Stewart. Induction of DNA Damage by Light Ions Relative to ⁶⁰Co γ-rays, International Journal of Particle Therapy 5(1) (2018) 25–39.
- [16] R.D. Stewart, S.W. Streitmatter, D.C. Argento, C. Kirkby, J.T. Goorley, G. Moffitt, T. Jevremovic and G.A. Sandison. Rapid MCNP simulation of DNA double strand break (DSB) relative biological effectiveness (RBE) for photons, neutrons, and light ions, Physics in Medicine & Biology 60(21) (2015) 8249.
- [17] F. Semsarha, B. Goliaei, G. Raisali, H. Khalafi and L. Mirzakhanian. An investigation on the radiation sensitivity of DNA conformations to ⁶⁰Co gamma rays by using Geant4 toolkit, Nuclear Instruments and Methods in Physics Research Section B: Beam Interactions with Materials and Atoms 323 (2014) 75–81.
- [18] M. Bernal, C. deAlmeida, S. Incerti, C. Champion, V. Ivanchenko and Z. Francis. The influence of DNA configuration on the direct strand break yield, Computational and Mathematical Methods in Medicine 2015 (2015).
- [19] D. Charlton, H. Nikjoo and J. Humm. Calculation of initial yields of single-and double-strand breaks in cell nuclei from electrons, protons and alpha particles, International Journal of Radiation Biology (2009).
- [20] S. Incerti, I. Kyriakou, M.A. Bernal, M.C. Bordage, Z. Francis, S. Guatelli, V. Ivanchenko, M. Karamitros, N. Lampe, S.B. Lee, S. Meylan, C.H.

Min, W.G. Shin, P. Nieminen, D. Sakata, N. Tang, C. Villagrasa, H.N. Tran and J.M.C. Brown. Geant4-DNA example applications for track structure simulations in liquid water: A report from the Geant4-DNA Project, Medical Physics 45(8) (2018) e722–e739.

- [21] W.-G. Shin, M.-C. Bordage, D. Emfietzoglou, I. Kyriakou, D. Sakata, C.H. Min, S.B. Lee, S. Guatelli and S. Incerti. Development of a new Geant4-DNA electron elastic scattering model for liquid-phase water using the ELSEPA code, Journal of Applied Physics 124(22) (2018) 224901.
- [22] Y. Hsiao and R. Stewart. Monte Carlo simulation of DNA damage induction by x-rays and selected radioisotopes, Physics in Medicine & Biology 53(1) (2007) 233.
- [23] H. Nikjoo, P. O'Neill, M. Terrissol and D. Goodhead. Quantitative modelling of DNA damage using Monte Carlo track structure method, Radiation and Environmental Biophysics 38(1) (1999) 31–38.
- [24] W. Friedland, P. Jacob, H.G. Paretzke, M. Merzagora and A. Ottolenghi. Simulation of DNA fragment distributions after irradiation with photons, Radiation and Environmental Biophysics 38(1) (1999) 39–47.
- [25] F. Semsarha, G. Raisali, B. Goliaei and H. Khalafi. Microdosimetry of DNA conformations: relation between direct effect of ⁶⁰Co gamma rays and topology of DNA geometrical models in the calculation of A-, B-and Z-DNA radiation-induced damage yields, Radiation and Environmental Biophysics 55(2) (2016) 243–254.
- [26] M. Bernal, M.-C. Bordage, J. Brown, M. Davídková, E. Delage, Z. El Bitar, S. Enger, Z. Francis, S. Guatelli and V. Ivanchenko. Track structure modeling in liquid water: A review of the Geant4-DNA very low energy extension of the Geant4 Monte Carlo simulation toolkit, Physica Medica 31(8) (2015) 861–874.
- [27] J.B. Marion and F.C. Young. Nuclear Reaction Analysis: Graphs and Tables, (1968).

- [28] H. Nikjoo, C.E. Bolton, R. Watanabe, M. Terrissol, P. O'Neill and D.T. Goodhead. Modelling of DNA damage induced by energetic electrons (100 eV to 100 keV), Radiation Protection Dosimetry 99(1-4) (2002) 77–80.
- [29] M. Tajik, A.S. Rozatian and F. Semsarha. Calculation of direct effects of ⁶⁰Co gamma rays on the different DNA structural levels: A simulation study using the Geant4-DNA toolkit, Nuclear Instruments and Methods in Physics Research Section B: Beam Interactions with Materials and Atoms 346 (2015) 53–60.
- [30] M. Bernal and J. Liendo. An investigation on the capabilities of the PENELOPE MC code in nanodosimetry, Medical physics 36(2) (2009) 620– 625.
- [31] G. Baiocco, S. Barbieri, G. Babini, J. Morini, D. Alloni, W. Friedland, P. Kundrát, E. Schmitt, M. Puchalska and L. Sihver. The origin of neutron biological effectiveness as a function of energy, Scientific Reports 6 (2016) 34033.
- [32] D.T. Goodhead and H. Nikjoo. Track structure analysis of ultrasoft X-rays compared to high-and low-LET radiations, International Journal of Radiation Biology 55(4) (1989) 513–529.
- [33] E. Schmid, D. Schlegel, S. Guldbakke, R.-P. Kapsch and D. Regulla. RBE of nearly monoenergetic neutrons at energies of 36 keV–14.6 MeV for induction of dicentrics in human lymphocytes, Radiation and Environmental Biophysics 42(2) (2003) 87–94.
- [34] R. Miller, C. Geard, D. Brenner, K. Komatsu, S. Marino and E. Hall. Neutron-Energy-Dependent Oncogenic Transformation of C3H 10% 1/2 Mouse Cells, Radiation Research 117(1) (1989) 114–127.
- [35] T.K. Pandita and C.R. Geard. Chromosome aberrations in human fibroblasts induced by monoenergetic neutrons. I. Relative biological effectiveness, RadiationResearch 145(6) (1996) 730–739.